

— Ахъ вие играчи такива! Нека се върнете, ше ви дамъ да разберете!

Баба Кукумявка седна до хралопатото дърво. Тя попреди, попреде, па задрѣма.

Презъ туй време се зададоха Куко и Мяу. Тѣ вървѣха и пѣхеха:

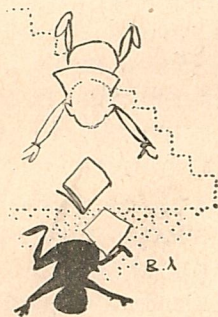
Дървесата клони дигатъ!
Славнитѣ орли пристигатъ!
Излѣзъ, бабо, посрешни ги,
Съ царски гостби нагости ги!

Стресна се баба Кукумявка, изкрѣка и подхвъркна на дървото. После се повзрѣ и позна своитѣ немирници. А тѣ пѣятъ ли пѣятъ! Тя скочи отъ дървото, взе хурката и ги заудря по новата премѣна. Бий и вика:

— Бабинитѣ орлета, нагостени бждете! Че пакъ сами ходете! Че пакъ баба плашете!

А пълноликъ Месечко гледа и се смѣе отъ небето.

Ранъ-Босилекъ.

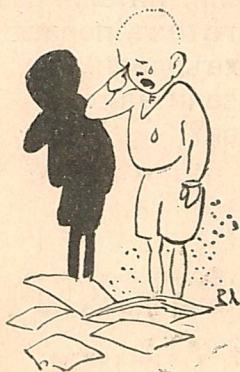
КЛЕВЕТНИКЪ.

— Ще кажа на мама,
Ще кажа на тати,
Че днеска ме блъсна
Отъ стълбата бати.

Паднахъ на земята,
Хлъцнахъ си крачето,
Скжсахъ си ржкава
И разбихъ нослето.

Счупихъ си молива,
Смачкахъ си букваря —
Нека сега бати
Самъ да отговаря!

Нека да се срами
Отъ стари и млади!
— Митко, недей лѣга:
Бихте се съсъ Влади!

Драго Поповъ.